List učenika Prve gimnazije, maj 2009. broj 36

NOVI POLET

SADRŽAJ

3 Uvodnik

4 IVa - jezičko izborno područje

6 IVb - društveno izborno područje

8 IVc - prirodno izborno područje

10 IVd - matematičko-informatičko izborno područje

12 Ponos generacije 2005 - 2009

14 IVe - društveno izborno područje

16 IVf - jezičko izborno područje

18 Oproštajno pismo IVa

19 Oproštajno pismo IVb

20 Oproštajno pismo IVc

21 Oproštajno pismo IVd

22 Oproštajno pismo IVe

23 Oproštajno pismo IVf

IMPRESUM

Novi Polet 36

IZDAVAČ:	Prva gimnazija
Adresa:	Gimnazijska 3
Tel:	033/203-567
Glavni i odgovorni urednik:	Bjanka Badrov
Stručni konsultant:	Željka Kotrošan-Pušić, prof.
Dizajn i tehnička priprema:	Merima Kurtović, prof. Aida Kamenčić i Zlatko Mašović
Naslovna strana:	Dženan Softić

List učenika Prve gimnazije u Sarajevu pod nazivom NOVI POLET upisan je u registar medija u Ministarstvu obrazovanja, nauke i informisanja Kantona Sarajevo, pod brojem NKM 5/99, dana 22.02.1999. godine.

Uvodnik

Dok povlačim poteze olovkom koji se pretvaraju u slova, dok ta ista slova uvezujem u riječi, riječi u rečenice, a te rečenice u jednu smislenu cjelinu, jednu priču, pokušavam da ponovo idem putem koji je trajao četiri godine i na čijem kraju sada stojimo. Prelazim put jedne generacije, oživljavam njenu priču. Generacija 2005/2009.

Prve rečenice u dnevniku jedne generacije zapisane su 01. septembra 2004. godine, kada smo otvorili vrata naše budućnosti, vrata Prve gimnazije, koja evo sada polako zatvaramo za sobom. Dnevnik pun svakakvih škrabarija, iskinutih listova, mjesta na kojima je jedna suza izbrisala tintu, ali prije svega pun emocija i sjećanja, došao je do svojih poslejdnjih stranica, zatvara se. Ali ono što je zapisano u njemu, to ostaje, zauvijek. Ostaje kao svjedočanstvo nečeg prelijepog i neponovljivog, nečeg nezaboravnog.

U avanturu Prve gimanzije ušli smo kao klinci, sa velikim očima i očekivanjima. Izlazimo kao zreli ljudi, oblikovanog karaktera, sposobni da sami donose odluke. Počevši od prvog tromjesečnog testa pa do ovog posljednjeg, od prvog zajedničkog izleta pa do ekskurzije, od prvog seminarskog rada do pisanja maturskog rada, sve je to put koji smo prešli da bismo od stadija gusjenice došli do leptira koji ponosno pokazuje ljepotu svojih krila. Sve smo to mi.

Rastanak jeste težak, ne znamo kuda će nas putevi života odvesti, ali uvijek je tu taj dnevnik, koji možemo otvoriti i zatim se opiti uspomenama naše prošlosti, našeg djetinjstva, pustiti da nam ispred očiju teku slike našeg prvogimnazijskog bivanja i uživati u njima, na trenutak zalediti vrijeme koje neumoljivo teče dalje i teče brzo. Jako brzo.

Moja generacijo, ovaj Polet je slika jedne generacije. Možda ne najkvalitetnija slika koja se mogla uraditi - ali to je naša slika. I bez obzira kakva je, kada je pogledate u vama će izazvati emocije i prisjetit ćete se svake “provale” sa časa, svakog bježanja, svake Gimnazijade, svakog trenutka provedenog u autobusu za Španiju i nazad, svake popijene kafe. Jer jedino slike mogu sačuvati ljepotu od zaborava.

Generacijo 2005/2009. Jeste došao kraj naše avanture. Fimska vrpca se ovdje prekida i za sobom ostavlja zvuk projektora koji se još uvijek okreće. I dok povlačim potez da napišem tačku koja predstavlja kraj moje priče kao urednika Poleta, prolazi mi kroz glavu misao, da sve priče slične ovima imaju happy end. Pa s obzirom na to da smo mi pisci ovog scenarija, napišimo ga. Dvoje zaljubljenih koji se ljube pri zalazku sunca. Jedna generacija koja se oprašta od svoje škole...

Bjanka

2005 - 2009

KARAHASANOVIĆ NINA
BARAKOVAC DŽENITA
BEČIĆ AZRA
BOŠNJAK MARIJA
BEĆIROVIĆ MUAMERA
DŽUMHUR SELMA
ČOKO AMINA
ČUBELA DINO
EFENDIĆ ADI
HERCO LIDIJA
ZUBAN SENIJA
RAZREDNICA
DUŠANKA HODŽIĆ
JAHIĆ NEDIM
HASANBEGOVIĆ ARMIN
HODŽIĆ ARNELA
JAŽIĆ ENA
ZEČEVIĆ MAJA
MECAN SANDRA
KAPETANOVIĆ ENA
MURATČAUŠ LEJLA
SOFTIĆ IRMA
SPAHIĆ HARUN
OPUTIĆ ADNA
ŠEHOVIĆ AMRA
ŠEMIĆ TEA
ŠEHOVIĆ FARIS
VULETIĆ MARIJA
ZEC AMILA

BOJIČIĆ MUAMER
ADROVIĆ ENISA
BRIGA ALDIJANA
ĆEŠKO IRMA
ĐURIĆ FILIP
DELALIĆ ASIM
DŽELOVIĆ MELINA
ĐULOVIĆ AMAR
HADŽIBAJRIĆ MUHAMED
HODŽIĆ SANELA
HADŽIĆ HARIS
HERENDA KENAN
HRUSTEMOVIĆ NAIDA
RAZREDNICA
NJEMČEVIĆ NISVETA
KLINO DALILA
IŠERIĆ EMIR
IZMIRLIJA ADNAN
LUKOVAC FEDŽA
MURATOVIĆ ADNAN
MEHMEDOVIĆ JASMINA
MUJAKIĆ ALMINA
MUJEZIN INDIRA
PEJDAH ADI
SALKIĆ NERMANA
PIRIJA ADMIR
REDŽOVIĆ SENAD
ROVČANIN HARIS
SUBAŠIĆ LEJLA
ZIMIĆ AMILA
TURKOVIĆ ARIJANA
UK NAIDA
UŠTOVIĆ MERIMA

BIBIĆ BENJAMIN
BRANKOVIĆ EDIN
ĆUTUK BERINA
DRINJAK ZEMIR
HANJALIĆ JASNA
DURAKOVIĆ MIRELA
DŽAFIĆ ELMA
FEJZAGIĆ ELMEDINA
HONDO SENAD
KAFEDŽIĆ KENAN
HURIĆ BERINA
HADŽIHASANOVIĆ MELIHA
KALOPER KENAN
LAGUMDŽIĆ ILIJAS
KAPETANOVIĆ ARMIN
KURTOVIĆ AMILA
RAZREDNICA
JASMINA HADŽIMURTEZIĆ
MUHAREMOVIĆ ARMA
PANJETA NEDIM
MUSTAFIĆ ALDA
NEZIREVIĆ ARNELA
PECAR ELMA
SMAJIĆ SELMA
RESIĆ EDINA
ROVČANIN AMILA
SOKOLAR ARNELA
EL AKHRAS ESHADY
ŠAHMAN LANA
TERZIĆ TARIK
TORLAK ADEMIR

AVDISPAHIĆ LEILA
ALAGIĆ JASMIN
BJANKA BADROV
BEŠLAGIĆ JASMIN
SALIHAGIĆ ADMIR
BUBICA BELMA
HADŽALIĆ EMINA
HADŽIMURATOVIĆ DEMIR
HADŽIAHMETOVIĆ AMAR
DŽOMBA MIRELA
ČELIK SAMRA
KUKIĆ ENA
ČAMDŽIJA DENIS
RAZREDNIK
KENAN NOVALIJA
CIBRA SENIJA
SABLJICA ALMA
KRŠO ANAN
HASANBEGIVIĆ UNA
KAHROVIĆ LEJLA
KONAKOVIĆ AJDIN
HUSKIĆ NEJRA
MAČKIĆ NAIDA
HAJDAREVIĆ DENIS
SOFTIĆ DŽENAN
VINŠALEK AJA
ŠKALJIĆ ADIN
SOFTIĆ NAIDA

LEJLA AVDISPAHIĆ, IVd

EDIN BRANKOVIĆ, IVc

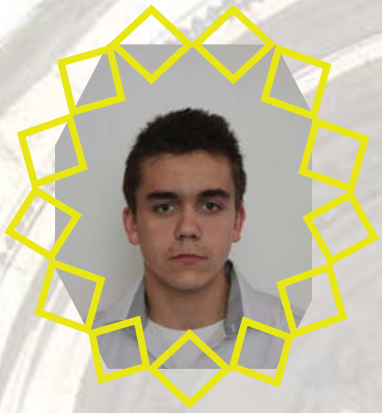

JASMIN ALAGIĆ, IVd

NAIDA MAČKIĆ, IVd

NAIDA SOFTIĆ, IVd

EMINA HADŽALIĆ, IVd

Najbolji među najboljim

LIDIJA HERCO, IVa

FARIS ŠEHOVIĆ, IVa

DALILA ĐOGIĆ, IVf

ELMA PECAR, IVc

ARIJANA TURKOVIĆ, IVb

ALDA MUSTAFIĆ, IVc

Učenik generacije 2005 - 2009.

Da li si se nadao da ćeš biti učenik generacije?

Kada sam upisao Prvu gimnaziju uopće mi primarni cilj nije bio biti "Učenik generacije"... Nakon četiri godine školovanja i učešća kako na takmičenjima vezanim za školu tako i u brzom klizanju, došao je oglas o popunjavanju određenih formulara za učenika generacije. Popunio sam ih i predao bez ikakve težnje i misli o ovome... Desilo se... Izgleda rad utrošen na savladavanju nečega ne ostaje skriven. Njegov rezultat je nemimovan. Prije ili poslije.

Kakav je osjećaj biti učenik generacije?

U suštini bez ikakvih lažnih riječi. Bez osjećaja dominacije apsolutno. Jednostavno nekako označen rad. Osjećam se nekako uklopljen jer ova "Titula" je i titula mojih prijatelja. Čovjek kao pojedinac ne egzistira.

Kako si raspoređivao vrijeme za učenje?

Moj slučaj je bio malo drugačiji. Pogotovo posljednje dvije godine mog školovanja. Učio sam na takmičenjima. Tražio literaturu iz koje mi je najefikasnije naučiti. Nosio sam knjige na putovanja (takmičenja i pripreme). Takođe pronalaženje zajedničkih pojmova za sve predmete je bilo od velikog značaja. Tako, uz podršku Nastavničkog vijeća, razrednice Jasne i svog IVc razreda, uspio sam na vrijeme odgovarati i položiti određene predmete. Mislim, da ma koliko cilj bio veliki, u ovom slučaju ostvarivanje sportskog rezultata (olimpijske igre), a istovremeno ne zanemariti školu, treba jasno imati na horizontu određene stvari. Neka su tomovi i tomovi obaveza, ali samo lična spremnost dovodi do savladavnja prepreka.

Tvoja poruka sljedećim generacijama?

Ne budite od onih koji kažu "zelim mijenjati svijet" i kada dođu u prilku da mijenjaju to zanemare. Tako poriču svoje riječi i prave "Sizifov posao" drugim generacijama...Ako želite nešto mijenjati, počnite sa preslušavnjem sebe, a promjena neka ne bude od "sutra, za sedam dana..." neka bude odmah, istog ovog časa jer kasnije ne dolazi nikad.

Edin Branković

BAŠOVIĆ ANISA
BAŠOVIĆ TARIK
BEŠIĆ NEJRA
BEZDROB DINO
ČAMPARA ADNAN
IMAMOVIĆ AMILA
ISOVIĆ ANJA
IBRAHIMOVIĆ TIMUR
HOLJAN ADELA
MULAOSMANOVIĆ ELMA
HERENDA JASMIN
RAZREDNICA
ĆESKO SANELA
HAMZIĆ VEDAD
DŽANKO ENES
JAŽIĆ ARMIN
KOLAR LEJLA
MAHMULJIN DINO
KEŠKIĆ SELMA
KAROVIĆ NAMIK
TANOVIĆ OMAR
ŠABETA FERID
ŠIŠIĆ NAIDA
ZEČIĆ NADŽA
ŠEHOVIĆ EMIR
ŠABANOVIĆ ELMA
SILAJDŽIĆ AMILA
VEJZAGIĆ SABINA
KALAJDŽISALIHOVIĆ BAKIR
SIRBUBALO ZLATKO
RIBIĆ SELMA
VRANJ AMAR
RADMILOVIĆ DEJAN
OSMANAGIĆ SEDAD
MUŠIKIĆ TARIK

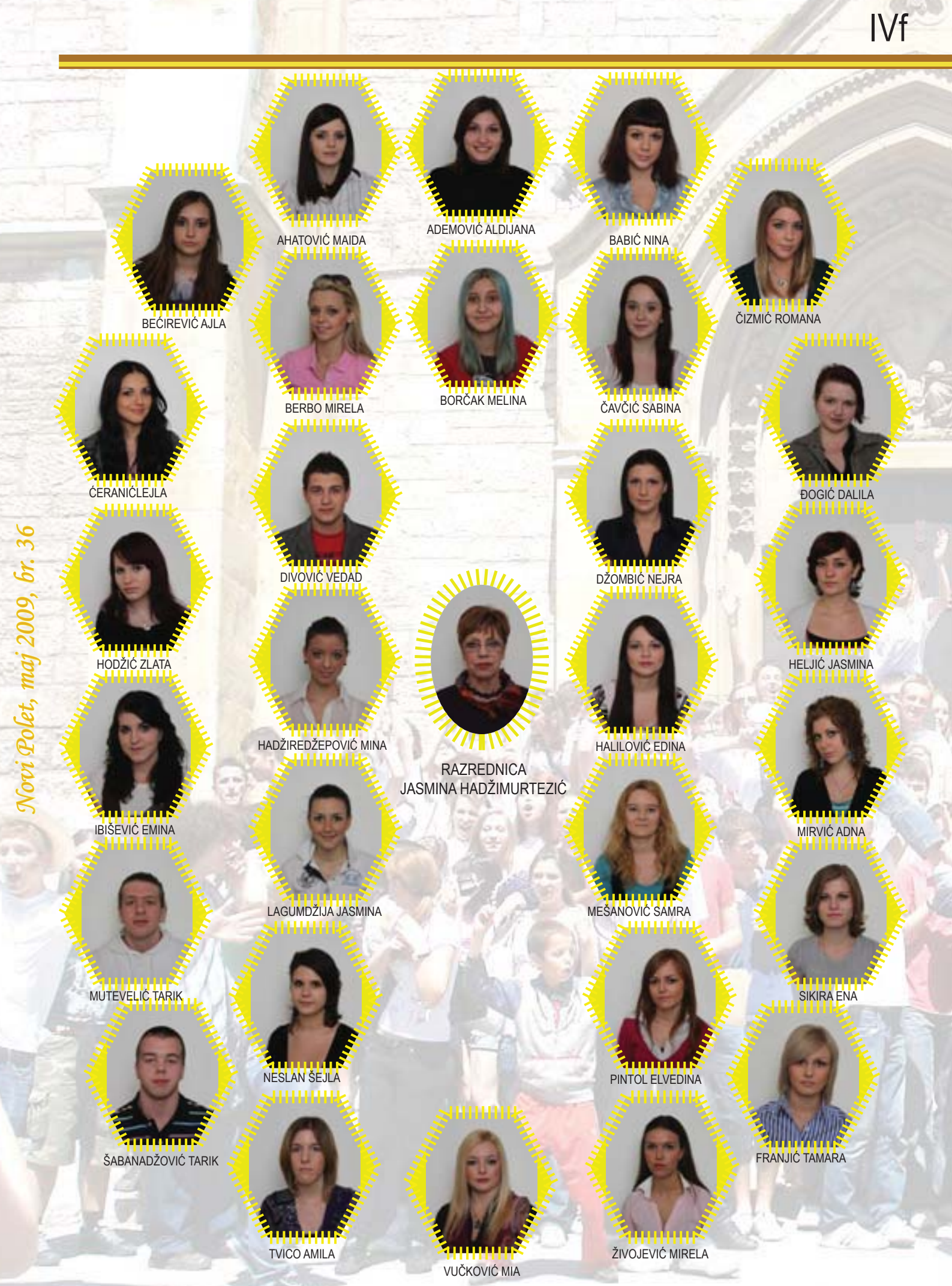
AHATOVIĆ MAIDA
ADEMOVIĆ ALDIJANA
BABIĆ NINA
BEĆIREVIĆ AJLA
ČIZMIĆ ROMANA
BERBO MIRELA
BORČAK MELINA
ČAVČIĆ SABINA
ĆERANIĆLEJLA
ĐOGIĆ DALILA
DIVOVIĆ VEDAD
DŽOMBIĆ NEJRA
HODŽIĆ ZLATA
HELJIĆ JASMINA
HADŽIREDŽEPOVIĆ MINA
RAZREDNICA
JASMINA HADŽIMURTEZIĆ
HALILOVIĆ EDINA
IBIŠEVIĆ EMINA
MIRVIĆ ADNA
LAGUMDŽIJA JASMINA
MEŠANOVIĆ SAMRA
MUTEVELIĆ TARIK
SIKIRA ENA
NESLAN ŠEJLA
PINTOL ELVEDINA
ŠABANADŽOVIĆ TARIK
FRANJIĆ TAMARA
TVICO AMILA
VUČKOVIĆ MIA
ŽIVOJEVIĆ MIRELA

Oprošlajno pismo IVa

„Najbolje godine ovog života mog,
sjajne i rđave
samo su kliznule k'o sila Miljacke
pod senkom Tvrđave.
Godine lavova, vina i makova
prošle su lagano,
k'o carski poručnik,
mlad i uobražen, sa svojom rajom..."

Jednog proljeća, u Atrijumu Prve gimnazije, cijela generacija pjevala je jednim glasom. Uputili smo jedni drugima posljednje riječi pozdrava tokom našeg boravka u školi. Nije bilo lako, sve što nas spaja i razdvaja tada nas je držalo sve skupljene na jednom mjestu. Cijelu generaciju. Plakali smo i smijali se, ogovarali druge i grlili se, prisjećali se lijepih i ružnih trenutaka... Znali smo da će nam sve to nedostajati.

Možda IVa razred nije važio za najsložniji, nije nas okarakterizirala prevelika kolegijalnost. Još od prvog dana trećeg razreda, bilo je jasno da su spojili pogrešne polovice nekadašnjih IIa i IIb. No, usprkos svemu tome, usprkos grupama koje smo možda i nenamjerno napravili, vjerujem da su ove četiri godine ipak bile lijepo iskustvo za sve nas. Niko neće poreći da je bilo raznoraznih faza u našim odnosima, ali to nije jedino što se dešavalo između nas ove dvije, odnosno četiri godine. Rodila su se i iskrena prijateljstva, neka za cijeli život, mnoge stvari su se pokazale u svom pravom svjetlu, iznenađivali smo jedni druge, kako na lijepe, tako i na loše načine. Sve u svemu, naučili smo mnogo jedni o drugima, o sebi, o životu općenito.

Uslijedila je ekskurzija u četvrtom razredu, na kojoj smo se skoro svi zbližili. Dijelili smo dobro i zlo, strogo čuvane tajne, prvi put sa smijehom razmišljali o latinskom i ostalim mukama koje su nas čekale u Prvoj gimnaziji... Najljepši period naših života je polako izmicao pred nama. Dok smo se okrenuli, shvatili smo da smo tako brzo odrasli, da je i našem najvećem blagostanju došao kraj.

Posljednja sedmica je bilo vjerovatno najljepša svima. U utorak, 12.maja napravili smo spektakl u gradu, provodili se bolje nego ikad. Zasluženo smo otišli na party u Ježu naveče, i opet, po ko zna koji put, prisjećali se sve što se dešavalo u ove četiri godine... Zaista, možemo se pohvaliti sa mnogo toga.

„Dobro je počela nedelja
poslednje pripreme za maturu
virili smo u daljine puni nade
preko gimnazijskog bedema
ko pravi dekor za avanturu
prosuo je nježni purpur divlji badem..."

Muamera Bećirović

Oprostajno pismo IVb

Odjeljenje "b" koje je od, sada već davne, 2005. godine vodila profesorica Nisveta Njemčević, provelo je prekrasne četiri godine u ovoj školi. Razred pun idealista, pametnjakovića i onih koji će to tek da postanu; šaljivdžija, raje i onih koji su se očajnički trudili da to budu. Razred koji je tmurne i teške školske dane ispunjavao šalama, vicevima, smijehom, tračevima, i belajima (po čemu smo najpoznatiji). Školske 2007/08. godine "b" odjeljenje postaje zvanično razred društvenjaka. Ta godina je bila vrhunac naše slave. Mi mladi, ludi, željni svega osim znanja, počeli smo brzo da odrastamo, da shvatamo neke stvari. Neki su se trudili biti i dalje djeca, želeći što duže uživati u životu. Neki su se trudili "navući" neki dobar prosjek. Neki su konstantno bježali sa časova, "kasnili" jer nisu mogli ući u trolu od neke nane koja je zaglavila na vratima, neki su "imali" po ko zna koji put smrtni slučaj u porodici, a neki su jednostavno pili kafu u obližnjoj Vozdri. Profesori su nas jako voljeli, stalno su nešto pisali po stranicama dnevnika. Ali, zajedničkim snagama i koristeći sposobnost pregovaranja smo razrednicu skoro pa svaki put ubijedili da nije bilo tako kako profesori kažu. I uvijek smo prolazili bolje nego smo trebali. I zahvalni smo im svima na tome.

Nažalost, u četvrtom razredu smo ostali bez dva draga učenika, našeg neponovljivog Admira Čolića Chole i naše Zijade. Ali, i poslije njihovog odlaska iz naših klupa, nije ponestajalo smijeha i šala u kabinetu broj 13. Ovaj razred ne bi bio to što jeste, da nije bilo Pirije Senada koji je zajedno sa Cholom uvijek pravio "belaj". Tu su i naši "lafci" Fedža i Keno koji su znali pola škole, uvijek su išli na neke derneke na koje ostatak razreda nije bio pozvan. Zatim naši rokeri, Ado i Amar, zvani Đula, koji su uvijek imali neke svoje šale i stavove i koji su uvijek, ali baš uvijek pobjeđivali kada smo igrali asocijacija. Sa rokerima su se družili Adi i Haris H. u posljednje vrijeme, a naša glavna faca, Emir Išerić, spadao je u njihovo društvo samo jer je sjedio sa njima na časovima. Indira, Jaca, i Irma su uvijek bile tip-top sređene i torbice su im uvijek bile prepune šminke i gardarobe koju treba obući poslije škole za neki party. Naida H. je bila naša pametnica, uvijek spremna da odgovara skoro sve predmete. A ovaj razred se ne bi mogao zamisliti bez Asima Delalića, koji je svojim spontanim pokretima, i nekim nepromišljenim rečenicama znao do suza nasmijati i nas i profesore. Druga i treća klupa do zida, u kojima su sjedile Aldiana, Dalila i Merima, mada rijetko jer kada nema jedne na času nema ni druge dvije, to je priča koja se ponavljala četiri godine. Sanela i Mernana, djevojke o kojima se nikad previše nije znalo i od kojih su se uzimale teke iz filozofije, sociologije i religije kada se trebalo učiti. Mora se spomenuti i Filip, "Đurin mali", koji nas je znao nasmijati, iako baš nije imao namjeru da to učini, a bio je užitak gledati ga kako nešto odgovara. Tu je i Muamer, sa čijom rukom se niko ne bi volio upoznati. Pametan momak. Amila Zimić, djevojka koja je uvijek bila u nekom svom svijetu, koja je uvijek bila spremna pobjeći sa časa, i poslije smisliti neko jako dobro opravdanje za razrednicu. Onda idu Lejla i Enisa, djevojke koje su četiri godine skupa sjedile u istoj klupi, trećoj do prozora. Njihove pernice su uvijek bile spremne za testove, a i radijatori su bili od pomoći. Naida Uk (kojoj su se drugi uvijek čudili prezimenu) i Almina su uvijek prebrojavale izostanke u dnevniku na kraju svakog polugodišta (neću reći jesu li nam i tu pomagale). Izzy i Muha, momci koji su prostudirali igre kao što su asocijacije, Crni Pero, i ona igra sa kovanicom. Muha je dečko koji je dao najveći doprinos u izostancima našeg razreda u sve četiri godine. Bilo je čudo vidjeti ga u školi, osim posljednjih dana. Haris Rovčanin, uvijek spreman za neki dernek, stalno neke nove šale priča, uvijek tu kada se dešava nešto bitno. I na kraju, moja Arijana, najbolja učenica u našem razredu, ponos generacije. Uvijek kasnila na časove, davala instrukcije iz matematike, na testovima uvijek radila prvo drugima pa sebi. Moja kolegica iz klupe već od prvog dana. Ostala sam ja, ali neću pisati o sebi. Ne bi bilo uredu. Samo sam bila jedna od njih svih ovih godina.

Hvala vam svima što ste ispunili ove godine svojim pričama, svojim osmijesima i što ste se trudili da zajedno stvaramo uspomene. Neka su nam sretne ove godine što dolaze.

Melina Dželović

Oprošajno pismo IVc

(ABECEDA IVc)

A- Kod nas sve je naopako, pa nam slovo A nista ne znači tako.
B- Benjamin Biba – Jezera ponos, posebno sa djevojkama ima dobar odnos.
D- Ć i Dž- Ćule i Džafić, k'o tresnje dvije zauvijek skupa – tako ti je.
E- Dura Mirela, discipula bona, u latnskom niko nije dobar kao ona.
Duraković Menso, škole duša, uvijek ako može pomoći pokuša.
Hodžić Duškica, na svijetu je nema, baš je prava profesorksa krema.
F- Branković Edin, heroj nacije, u klizanju je sigurno car populacije.
G- Fejz to Fejz, cura fina, moglo bi se reć' Velešićka heroina.
H- Hadži – hadži Meliha sa svojom mečkom, igra se isto kao beba svojom zvečkom.
Hondo Senad, razredna desna ruka, na njega se može osloniti bez po muka.
Hurić Berina, doktor budući, ima da nam djecu besplatno liječi.
I- Ibrahimkadić Vasvija, profesor pravi, kod nje smo stvarno vrijedni kao mravi.
J- Jaca – maca, Chanelova muza, baš ove godine poslovno Atlantikom kruza.
Jadranka Kurto pouči svemu, i rijesi svaku našu dilemu.
K- Kafa Kenan i NBA liga, postat će jedno bez ikakvih briga.
Koloper naš, sve gradove svijeta zna, stigao je lagano do vrha sa dna.
Kad ti treba muzika i DJ pravi, za tebe je Kapetanović čovjek pravi.
Amila Kurtović, prirodno plava, buduća uspješna studentica prava.
L- Nema vise Cile Mile, stig'o Ile, Lagumdžić Ile
M- Na oprezu uvijek iz Olova nam stiže, Muharemović Amra i prosjek diže.
Mustafić Alda, fashion diva, nikad ni zbog čega dužna ni kriva.
Marina Tiro, iskreno je volimo, a dok ovo čita ranu joj solimo.
N- Duga kosa, jos duže trepavice, to su odlike naše Nezirević Arnelice.
Za velikog čovjeka nema se šta misliti, samo Novajlija Kenan i sve će jasno biti.
P- Panjeta Nedim, razrednicino srce, mišićima pomutiti razum svake curice.
Peco Elma, stručnjak za sve, sve razredne nagrade pokupi prva.
Njemački jezik, briga je strašna, kada ti predaje Sarić Paša.
R- Kad ofali bubrega, tu je Edina i njena mama, doktorica Halima.
Roča Rovčanin, Edinov Cvijet, možda će jednom promjeniti svijet.
S- Smajiš Selma Svoj osmijeh na licu ne skida čak ni kad dobije jedinicu.
Š- Šahman Lana, sve nas je prešišala, dvije srednje škole ona je završila.
T- Terza gigant, vinuo se u nebo, pomagao je uvijek kad je pomoći treb'o.
Trnovski Torli, na izgled sitan, ali kad se udubite ipak dinamitan.
V- Integrale, derivate i funkcije manje, ne bismo znali bez Vuk Sanje.
Shady El-Akhraş mamba crna, svaka cura "Prve gimnazije" priđe mu prva.

** Počasni stihovi mogu samo jednoj, izvanrednoj ženi i razrednici predanoj, znate o kome je riječ, ponavljati ne treba, Jasminu Hadžimurtezić VOLIMO DO NEBA !

Oprostajno pismo IVd

Te je godine septembar došao najbrže do tad.
Te je godine premijerno prikazan posljednji dio Ratova zvijezda.
Te je godine uragan Katrina potpuno pomeo obalu Meksičkog zaljeva.
Ta je godina proglašena Svjetskom godinom fizike.
Te je, 2005. godine, u sarajevsku Prvu gimnaziju ušla moja generacija.

I taj je septembar bilo najljepši do tad. Bili smo veliki u svojim, a mali u očima svijeta.
Neki čudan rat je uznemirio zvijezde koje su se onda spustile u naše oči i ostale to do danas. I Crno je brzinom svjetlosti jurilo u Sivo, pa u Plavo.
U boju komada neba nad Prvom gimnazijom, koje je ove četiri godine bilo samo naše.

Katrina se nije mogla mjeriti sa svim uraganima i olujama koje su protutnjale našim srcima, dok su se u Gimna-zijskoj 3 rađala prva prijateljstva, prve ljubavi, dok smo učili jedni od drugih i jedni za druge, dok su se naše misli trkale sa Miljackom i dok smo vrijeme računali prije i poslije testa iz matematike.

Nijedan termonuklearni proces nije mogao da objasni količinu toplote koja se oslobađala iz naših srca svakog novog dana.

Sada je možda najteže reći da je to bilo prije nekoliko godina.
Nismo naučili da, da bismo išli brže, moramo biti sporiji.
I završili smo.
I eto, neki novi klinci zovu onaj komad neba svojim.
Hrabriji i strašniji.

Od danas smo veliki, od danas manji ne možemo biti.
Ni onda kada smo prvi put otišli u Mostar zajedno.
Niti onda kada smo Španijom hodali kao da je naša.

Kako smo se tada osjećali odraslima... čitav svijet je bio samo naš.

Za kraj želim vam da zadržite ono dijete u sebi.

Bilo je i bit će većih strahova od latinskog. Želim da pored sebe uvijek imate osobu koja će vam šaptati pravu deklinaciju.

Bilo je i bit će većih problema od određivanja brzina čestica. Želim vam da pored sebe uvijek imate osobu koja će pratiti vaš korak ma koliko on brz bio.

Čuvajte se uspomena i čuvajte uspomene.

Uvijek Prva, uvijek Prvi!

Naida Softić

Oprostajno pismo IVe

“Moji su drugovi biseri rasuti, zauvijek...”

Naš maleni kabinet. Dvije godine skupa u školskim klupama. Naše druženje, smijeh, čavrljanje i tračanje na malim odmorima. Atrium. Sve će to beskrajno faliti. Prođoše četiri gimnazijske godine.

Odviše brzo, čini se.

Prošli smo mnogo toga zajedno. Skupa smo se smijali, skupa plakali (12.5.2009), planirali kako izbjeći odgovaranje ili odgoditi testove. Neki put bi uspjeli, nekada bi naišli na poraze, ali smo skupa trpjeli sve.

Neki su se voljeli,neki baš i ne, ali sigurno u IVe nikada nije bilo dosadno.

Svi su pronašli nekoga ko im odgovara, s kim će nastaviti druženje. Iako nikad nismo bili savršeni, uvijek ćemo se sjećati jedni drugih. Čak i onda kada budemo stari i sijedi, iako možda nećemo ni prepoznati nekadašnje drugove iz IVe, u srcu ćemo čuvati sjećanja koja neće izblijediti.

Bez obzira kamo nas odnese talas života, vjerujem da će se mnogi od nas, sa nostalgijom i osmijehom na licu sjetiti Prve gimnazije i IVe.

Amila Silajdžić

Oprostajno pismo IVf

Nikada više ... IVf

"Opraštamo se,
Opraštamo se i strašno dugim nogama
odlazimo u svet."

Sada se sa tugom sjećamo onog prvog dana škole kada smo razočarani jednim krajem otišli u novi početak, pokucali na nova vrata, postiđeni i nekako mali. Htjeli smo proći nezapaženo, smjestiti se u prvu klupu koju vidimo i čekati da se sve smiri, da se naviknemo ... A sada, tako bismo rado ostali, sada želimo da nas vidite i nikada zaboravite! ... Mi VAS sigurno nećemo ...

"Nikada više nećemo sedeti u istoj klupi
ni jedno od drugog prepisivati zadatke,
ni deliti užinu na odmoru.
Nikada se više neću smejati tvojim olonjalim lutkama
ni ti mom neukroćenom zvrku na temenu
za koji su me večito čupkali
oni što sede iza nas.
Nije ovo više završena samo jedna školska godina
Kažu:
gotovo je detinjstvo.
Jedno veliko detinjstvo danas je gotovo."

Tako prođoše i naše četiri godine slave sa sitnim spletkama, ogovaranjima i svađama koje će, nadam se, koliko god se danas činile ozbiljne, sutra biti smiješne. I kako ništa ne traje vječno, tako ni ovaj naš razred IVf jezičarki (ili popularnije jezikara) sa tri izuzetka "Tarik&Vedo" ekipe koja se uvijek brinula da nam dan prođe uz pjesmu. Ponekad se pitam kako će izgledati budućnost mojih drugarica i drugova, hoće li biti oni stari kad se za dvadesetak godina, možda, sastanemo da proslavimo godišnjicu mature. Nadam se da će 12.09.2008. & 27.05.2009. imati posebno mjesto u srcu svakoga od nas, da će zauvijek ostati ona rečenica "A nama dobro je..!" Tu je naravno i 12.05.2009. na koji smo, bez sumnje, svi ponosni.

"Kažu,
i svi su zajedno radosni
i kotrljaju se niz stepenice kao šaka prosutih klikera,
i svi su smešni od zadovoljstva
kao plastelinske figure,
i svi su šareni i čudni
kao grad za vreme velikih praznika."

Svima želim puno sreće i uspjeha u životu, da nikada ne zaborave ono što smo imali... A imali smo tako puno!

"Samo ja znam:
nikada više,
nikada više,
nećemo se uhvatiti za ruke
ni hodati od ugla do ugla
i pokušavati uzalud da se setimo dok ćutimo
nečega vrlo važnog,
nečega toliko ogromno važnog
čega se razdvojeni nikada više nećemo moći setiti."

A sad adio!

Vaš IVf

12 5 2009